

A helyzet ismertetése.

A több mint 2 éven át működő felelős-szerkesztő szerkesztésében megjelenő legális B.L. még mindig nem jelenhet meg régi, megszokott címlappal, mert az ehhez való kellékeket a jogtalan bitartók nemcsak, hogy nem adják ki, hanem azokat továbbra is felhasználva a régi formájú B.L. alakjában adják közre megtévesztő cikkeiket, folytatják kútmérgező munkájukat!

Minden igaz és a magyar csendőr szellemhez hű csendőrnek tudnia kell, hogy a díszesebb címlappal ellátott 6., 7., 8 és 9 sz. B.L.-ek egy erre nem hivatott társaság adja közre, amelynek csak 3 tagja csendőr, a többi testületen kívülálló személy.

A 6. és 7. sz. illegális B.L.-hez csatolt kiáltvány, illetve toborzásra való felhívás felkelte az illetékesek figyelmét és beavatkoztak.

Az orvátánadó megijedt és április 18 és 19-ki leveleiben -tudomásunk szerint-két bajtársának is át akarta adni a puccs-szerűleg átvett vezetést és a B.L. szerkesztését, kiadását. Az illető bajtársak azonban nem tucos szólárnak tartják a "Híven, Be-csülettel" csendőr jelszavakat, hanem azok súlyát mélyen át is érzik s az ajánlatot természetesen visszautasították.

Erre az ajánlattevő látszólag visszavonult, de közben mégis kiagyaltta az új Magyar Királyi Cső. Bajtársi Asztaltársaság megalakítását és ezt május 20-ki keltezéssel ismételten napvilágot látott illegális 8. sz. B.L.-ben meghirdette.

Ennek az új asztaltársaságnak megalakítását örömmel kellene tudomásul vennünk, ha e tény mögül nem látszana ki a lóláb: a megtörtént egység megbontásának kísérlete. Salzburgban ugyanis már van csendőr bajtársi asztaltársaság, az 1951. II. hó elsejével Grázból idetelepült "Ungarische Kameradschaft". Címe: Sterneck Str. 9./Folkshaus/. Az ebből kivált pár tag alakít asztaltársaságot és pedig állítólag Austria több tartományában levő cső al-tisztekből, minden befolyás nélkül. Elvőgre bár kinek joga van asztaltársaságot alakítani, ha azonban egy régi asztaltársaságból válik ki egy rész és új társaságot alkot, akkor ehhez komoly és mindenek előtt való indokoknak kell fennforogniuk. A célkitűzésekben, vagy ezek keresztülvitelében ténybeli eltéréseknek kell lenni és végül nem a régi név alatt /Ungarische Kameradschaft/ és ennek elorozott eszközeivel kell újat alapozni.

A "RENDEZNI KELL SORAINKAT" című s a már említett asztaltársaság alakulását hirdető cikkből az előbb említett kellékek hiányoznak. Azonban a régi célkitűzések különös kihangsúlyozásával és a már bevált kivitelezés ismétlésével azt akarják elhittetni, hogy ezek a régi "Ungarische Kameradschaft"-nál hiányoztak.

Vegyünk tehát egyet-kettőt szemügyre az állítólagos új célkitűzésekből: "Nem helyes ut, ha a Testület bármely tagja, vagy csoportja egymás ellen tör." Kérdezzük, a régi asztaltársaság tört az új ellen, vagy az elismert vezető kapcsolta ki a magasabb rangukat minden ok nélkül a közösség munkájából?.

"Az igazság nem titri a gonosszággal való megalkuvást".
Ki alkuszik a gonosszággal? A jogrend, tisztesség, becsület és

hagyomány mezején csaknem 3 év óta önzetlenül járó s valódi "Ungarische Kameradschaft" vagy az egyik társadalmi réteget kikapcsoló új asztaltársaság?

"Nem politizálunk". Miért nem látott akkor napvilágot a Kronika február havi számában megjelentetett "Egy emberként sorakozunk fel" c. cikk címfolata sem az Áll. B.L.-ben, sem a Kronikában?

"Árulóknak nincs helye köztünk". Ki árulta el a közösség elismert vezetőjét a vezetésnek önkényes és alattomos átvételi kísérletével?

Az új asztaltársaság fő célkitűzése a Testület szétszort tagjainak egységbe építése. El tekintve attól, hogy a megalakult bajtársi körökkel való állandó összeköttetéssel ez már megvalósult a 80. oldalon az a közlés, hogy a M. Kir. Csendőrséget csak az a közbiztonsági szolgálatot valóban ellátó legénység képezi és a tisztetek közül csak azok, akik úgy gondolkoznak, mint mi legénységi állományiak, destrúciók, még pedig a javából. Bolsevista destrúció! A bolsevizmus terjesztésének első útca a konstruktív társadalmi vezető rétege elleni támadás. Nem kell a felclősségünk tudatában cselekvő képzetvezető, hanem a felelősség nélküli demagóg, aki egyéni érdekeinek előlése céljából aláveti magát a tájékozatlanok téves akaratának. Avagy jogosult ez az új asztaltársaság törvény által meghatározott fogalmak megváltoztatására?

A közszellem és egyetértésről szóló rendelkezés szerint "a személyi érdekeket az összeség javának alá kell rendelni" így közli ezt az új asztaltársaság is alapítását indokoló cikke után. De vajjon ki nem rendeli alá személyi érdekeit az összeség javának? Talán, az, aki miniszterelnöki állásával dicsekszik, magas állásokat, rendfokozatokat ígér, avagy az, aki a "miniszterelnök ur" által neki felajánlott magas állást olhárította magától?

Zárjuk le a 8. sz. Áll. B.L.-ben közzétett új asztaltársaság alakítását azzal a "Nyilatkozat"-tal, amelyet e számban más helyütt közlünk egyik bajtársunk határozott kívánságára! Mások gondolataival, szavaival való ékeskedés, szegénységi bizonyítvány. Aki újat alkot, ne lopjon gondolatokat, eszméket, ne bitorolja a régi címet és annak eszközeit, amelyek az eredeti asztaltársaság tulajdonát képezik s a Bajtársak önkéntes adakozásából lettek beszerelve.

Nem hagyhatjuk szó nélkül a zászlószentelést sem. A 8-ik sz.-ben közöltek szerint elmarad az ünnepélyes felszentelés és mégis a 9-ik sz.-ben közlik, hogy ez megtörtént. Azt azonban nem írják, sőt óvatosan kerülük, hogy hány eső egyén vett azon részt? A Salzburgban és közelében tartozkodó bajtársak nagyobbik része nem kapott erre meghívást, nem tudott arról, pedig tetemes összeget adományoztak a zászlóra. Vajjon miért történt ez így titokban? Talán azért, mert egy angolai bajtársunkhoz április 19-ki levelében a következőket írta a puccs létesítője: "A zászlószentelésről ne írj, mert azt a legszűkebb körben megcsináljuk és azt biztonságba helyezzük! Félrevezetés céljából annyit írhatasz, hogy a zászlószentelés bizonytalan időre elmaradt". /Ez az angolai bajtársunk egyike azoknak, kinek az orvostudó a vezetést, B.L. szerkesztést és kiadást is felajánlotta. Szerk./

A zászlószentelésnek az előirt ünnepélyes keretek között kell megtörténni, mint az annak idején meghirdetett. Ha ez nem lehetséges, meg kell várni, míg erre alkalom nyílik. Titokban csak az összeesküvők szentelnek zászlót! A csendőrséghez tartozók soha

nem voltak titkos társaság tagjai, miért kellett hát a zászlószentelést titokban eszközölni? Miért nem volt annak felavatásánál protestáns lelkész is jelen? Kutmércgőzés folytatása ez a ténykedés is, mert a párttűtő az új asztaltársaság létjogosultságát óhajtotta czezel bizonyítani a nem kellőleg tájékozott avagy könnyen hívő, jóhiszemű Bajtársak előtt. Pedig tömegesen készültünk egy valódi zászlóavatásra, még Németországból is sokan. Megfeszítették tehát az ezen való részvételtől a hü Bajtársakat. De jelen volt ott az áprilisi önkényes puccs elindítója s serénykedő munkatársa, az ujonnan alakított asztaltársaság szorgos munkása, akit pedig a mostani, háttérből irányító a mult év október 15-ki írásbeli jelentésében úgy jellemzett, hogy "keveréke a nyilas és kommunista gondolkodásnak. Fegyelmezettlen ember". Most ketten mégis összedolgoznak? Vajjon miért? Egy biztos, hogy nem az önzetlen áldozatkézség irányítja munkájukat, hanem a minden áron való egyéni érvényesülés.

Az áprilisi 11-ki keltezéssel kiadott valódi B.L. állásfoglalásra hívta fel a Bajtársakat. Eddig összesen 2 egyén jelentette be a régi társaságból való kilépését. Ez a tény is reávilágít az igazi magyar esendőr erkölcsi erejére és józan ítélőképességére, de a Testületünk igazolására is szolgál s bizonyítja, -kevés kivétellel- tagjai együvértartozandóságát. A közös munka és az eggyenes uton való járás vezet egyedül kitűzött célunkhoz.

A MKCSBK-ről a puccskisérlet jóvóltából az illetékes hatóságok határoznak. Addig ezt a kérdést nem tárgyaljuk.

A B.L. és a zászló elszámolási kötelezettségéről, az elszámolás szabályszerű módjáról legközelebbi számunkban szolgálunk felvilágosítással.

Addig is az Ungarische Kameradschaft, Salzburg, Sterneck Str. 9 felkéri a megalakult és a még megalakítandó valóban esendőr bajtársi köröket /asztaltársaságokat/, amelyek a hagyományos esendőr szellem és bajtársiasság ápolását, valamint egymás segítségét tüzték ki célokul, hogy mint eddig, tartssanak ezentul is vele és egymás között összeköttetést! Csak így érhetjük el kitűzött nagy célunkat: a esendőr testület rehabilitálását és jövőjének megalapozását.

-.-.-.-

NYILATKOZAT.

Hataloméhes, puccsista sorstársunk 1951. máj. 20-án kiadott, 8. sz. privát B.L.-e "Rendezni kell sorainkat!" című vezércikkében megdöbbenve ismertem rá 1949. október 15-én kelt levelemre, amit én akkor az annyira szükséges magyar egység megteremtése és bajtársi közösségünk életrehevása érdekében a közös B.L. felolvaszerkesztőjéhez írtam. A leghatározottabban tiltakozom az ellen, hogy leveletem, amely a legnemesebb célból íródott, most közel két év után eltulajdonítva és gondolataimat, szavaimat kisajátítva, nemtelen és minősíthetetlen célokra használják fel.

Kufstein, 1951. május hó 24.

K. Gy.

-.-.-.-

"Feladataink áldozatosságot, lelkiismeretességet, tisztességet, hazafiságot és vallásosságot követelnek".

"A vezetés első sorban példa".

gr. Teleki Pál.

HADIFOGOLY BAJTÁRSAINK FÉLDÁJA.

Az "Élet" - az Innsbruckban kiadott magyar lap - 1951. február 11-i számában "Magyar hadifoglyok üzennek a Szovjetből" címmel hosszabb cikk közöl az orosz fogságban színlődő hadifoglyok életéről. A cikk egyik része csendőr bajtársainkról szól és a következőket írja:

"Ne tekintse bólmak. Őszinte elismerés ez. Az egyik barakban magyar csendőr-legénység élt. Számtalanszor láttuk, hogy a munkára kijáró legénységek átjöttek a tisztekhez és megosztották velük a munkával szerzett apróságokat. A tisztek viszont, akik nem dolgoztak, rendben tartották a legénységek holmiját, varrtak, foltoztak rájuk, ápolták őket, előadásokkal, hosszú magánbeszélgetésekkel tartották bennük a lelket."

Bajtársak! A csaknem hét éve szenvedő hadifogoly csendőrök megnutatják a helyes utat, az összetartás útját, melyen nekünk is járni kell. Megnutatják az NKVD által szigorúan őrzött hadifogolytábor szögesdrótjai, a reménytelen szabadulás, a kemény bányamunka, a sok éhezés, kínzás és kétségbeesés ellenére is. Ők ott, a Vörös Pokolban nem tagadják meg egymást, nem szakadnak csoportokra s nem egymás emberi gyarlóságait firtatják, hanem korra és rendfokozatra való tekintet nélkül egymás támogatására törekzenek.

Nekünk nemcsak ezt a szeretetet, megbecsülést és összetartást kell felmutatnunk, amelyben hadifogoly bajtársaink előljárnak, hanem ezenfelül eredményt kell elérnünk a reánk váró nagy feladatok előkészítésében, megoldásában.

Nekünk, a szabad világban szétszórt csendőröknek az üldözött, sárbaratiport és megtizedelt Testületet kell a most meginduló nagy világrendezésben talpraállítani és a régi, megérdemelt kitűnő hírnevéhez méltó magaslatra emelni.

Bajtárs! Átérzed ennek a feladatnak a nagyságát és magasztosságát? Érzed, hogy ebből a nagy feladatból Te is háramlik egy rész? Elhiszed, hogy a Te munkád segíthet, destruálásod árt hat Testületünk jövőjének?

Gondolkozz! Egységes, életerős és mindenki által megbecsült Testületet vár a Maza, követtel a nemzet! Tőled is függ, hogy a magyar városok és falvak lakóinak álma beteljesedjék!

NYOMOK A HELYSZÍNEIN.

Az újra felállítandó csőcség, hogy milyen Utasítás alapján működik majd, azt csak valószínűsíteni lehet, ép azért azzal nem is kívánunk foglalkozni.

Hogy Bajtársainknak mégis valami hasznosat tudjunk adni, a közbiztonsági szervek legfontosabb tudnivalóiból adunk, -sajnos csak meggyoródnéjban- az pedig a nyomozás mikénti keresztülvitele a helyszínből kiindulva. A cső kötelessége a már előfordult bűncselekmény tettesé/-ei/-nek kinyomozása és a bűnjelekkel együtt illetékes helyre való juttatása, vagy feljelentése.

Gyakorlatból tudjuk, hogy az elkövetett bűncselekmények nagyobbik része nyomott vagy a helyszínen /pl. betöréses lopás, ölés/dő vannak olyan cselekmények is, amelyek elkövetése nem vagy nyomott /pl. állami és társadalmi rendbe ütköző cselekmények legtöbb esete, csalás, hűtlenség stb./.

Mi most csak azon bűncselekmények mielőtti nyomozásával kívánunk foglalkozni, amelyek a helyszínen nyo-

mot hagynak vissza.

A nyomok a szerint, hogy mitől keletkeznek, lehetnek:
 1./ Lábnymok. 2./ Botnymok. 3./ Állatok nyomai. 4./ Járminymok /szekér, kocsi, autó, kerékpár/. 5./ Lövési nyomok. 6./ Vérnyomok.
 7./ Fogak nyomai. 8./ Kőrnök nyomai, karmolások. 9./ Eszköz nyomok.
 10./ Hajszálak, szőrök, fonalak. 11./ Emberi váladék. 12./ Egyébb anyag nyomok.

A helyszin beszél, ha az eljáró cső. érti a nyelvét, ha meg van a kellő tudása, azt kiértékelni is tudja és a bűncselekmény felderítésére felhasználhatja.

A helyszin ugyanis a különböző behatások következtében rendszerint a cselekmény elkövetése után hamarosan megváltozik, és, ha az első alkalommal felületesen, alapos hozzáértés nélkül járt el a cső., olyan kiderítési alkalmat mulasztott el, amely csak hosszas utánjárással, vagy egyáltalán nem pótolható.

A helyszines bűncselekmények e néma tanui sokszor észrevétlenül, szerényen megbujva vannak a helyszinen és aki nem tudja őket helyesen kikérdezni, vagy hamis kérdést intéz hozzájuk, azok vagy nem felelnek, vagy hamis vallomást tesznek és ezzel a nyomozást is hamis irányba terelik. Csak az tud helyesen itélni, akinek széles elméleti nyomtani ismeretei és gyakorlati nyomismerete van.

A nyomokat "érzékelhető" és "nem látható" elváltozásoknak nevezzük, mert néha más szervünk is pl. az orr is találhat nyomokat /gyűjtőgatásnál petrolcumuszag, vagy mérgezett egyén leheteténél fokhagymaszag stb./.

"Bárhon lovó" nyomról beszélünk, mert a nyomnak nem feltétlenül csak a helyszinen kell lennie. Pl. lehet az áldozat körme alatt a tettecstől eredő hajszál.

Legközelebb az egyes nyomokról részletesebben beszélünk.

ÉRTESETÉS.

Z. Á. ezds. a traumfalli cső. hadifogolytábor volt pk-a beadványt intézett az illetékes U.S.A. katonai hatósághoz, amelyben a genfi nemzetközi egyezményre való hivatkozással kérte az ott -1945. május elejétől szeptember végéig- hadifogságban volt csők. /ti-k, ths-ok és leg-ség/ illetményeinek folyosítását.

A megkeresett U.S.A. pság. a beadványra az alábbi választ adta: "Jelenleg az Osztrák Nemzeti Bank csakis azon volt hadifoglyok követeléseit ismeri el, akik 1947. október 31-én osztrák állampolgárok voltak.

A jelenleg Ausztriában tartozkodó népi németek, hontalanok és egyébb nemzetségük követeléseit -a németek, olaszok és franciák kivételével- a jövőben nyernek elintézt.

Igy tehát, Ön mint magyar nemzetiségű, kénytelen igényjogosultsági kércímét addig az időpontig függőben tartani, amíg a népi németek, hontalanok és egyébb nemzetiségük -a németek, az olaszok és a franciák kivételével- ügye elintézt nyer. Aláírás."

Felkérjük az említett hadifogolytáborban volt cső. Bajtársakat, hogy személyadataikat e szerkesztőséghez /B. L. szerkesztőség, Bregenz, Belruptstr. 16/ az alábbiak szerint juttassák el: Név, rendfokozat, szül. év és hely, volt állomány illetékes ker. oszt. és aloszt., valamint a név és rendfokozat feltüntetésével a táborban volt előjárón /ker. oszt. aloszt. és pk./ megjelölését.

" CSENDŐR SZEMMEL "

uj, állandó rovatot nyitunk fenti címmel. Kérjük Bajtársainkat, hogy apró megfigyeléseiket, meglátásaitak küldjék be e rovatba közlés végett, hogy azokon a többi Bajtársak is gondolkozhassanak.

Az alábbiakban közlünk egy angliai megfigyelést:

Közlekedési baleset: Színhely: Anglia 1950. nyarának egyik vasárnapján 16^h, egy 12.000 lakosu kis városka nagy átmenő forgalmu főutcája. Egy szőlő mkp., melynek nyergében egy 20 év körüli nő ült; haladt a rőutca S kanyarában kb. 40-45 km-es sebességgel. A mkp. elöl és hátul egy-egy 22x22 cm. nagyságu fehér alapon piros L betűs /Learn-tanul/ táblát viselt. /Angliában minden kezdő és még nem vizsgáott vezető köteles ezt a táblát elől-hátul minden-fajta motoros járműre felcősíteni, mellyel figyelmezteti a többi vezetőket, forgalom irányító rendőrt, stb. "Vigyázz" tanuló vagyok! / A piros L betűről következtethető kezdő vezető rosszul vette, az egyébként is veszélyes kanyart, felszaladt a járdára, kitörte egy kereskedés nagy kirakat-ablakát, a mkp. felborult s a nő a kormányon keresztül a járda szélére repült. Azonnal 6-8 járékoló sietett segítségére, vizet hoztak és élesztgetni kezdték. A baleset után 2-4 perc múlva megérkeztek a mentők, azután 2 percre gépkocsin egy 1 fős rendőrijárőr, majd ezt követőleg 1 percre ugyancsak gépkocsin egy 2 fős rendőrijárőr. A mentők azonnal hozzáláttak az első segélynyújtáshoz s miután megállapították, hogy valószínűleg medencetörés történhetett, egész testét sinbe tették s a baleset utáni 14. percben már száguldottak a sérülttel a kórház felé. A rendőőr csupán nevét és lakholyt kérdezte meg az időközben eszméletét visszanyert nőtől s nem zaklatta semmi más kérdéssel.

Az 1 fős járőr, miután röviden tájékozódott a helyzetről s felírta a mkp. rendszámát, gépkocsijához ment s rádió-telefonon két helyre rövid jelentést tett. Utána gépkocsijából egy nagy írtáblára erősített papirlapot, vonalzót, ceruzákat és egy 50 m-es mérőszalagot vett ki és egy járékelő segítségével némi és rajzolni kezdett /helyszin-rajz/. A másik 2 rendőőr ezen idő alatt külön-külön megkezdte a szemtanúk kikérdezését és jegyzeteket készített ott a helyszinon bizalmi egyének bevonása nélkül.

A balesetet követő 30 perc múlva össze volt szerve a tulajdonos által az üvegesrőp, a mkp-t elszállították s nyoma sem volt a balesetnek. A közlekedés ezen idő alatt egy percre se szűnetelt. Vajjon hogyan zajlott volna ez le nálunk?

-.-.-.-

RETTEGŐSSEN A FALU.

Félve járnak a mulatók	Retteg most a magyar falu,
S az ifjak lehalkítják a nőtát,	Csönd legyen, mert most mindenütt
Mesélnek a vén emberek	kének
S nagyot sóhajtanak az anyókák.	Leskódnak a téli mezőn,
	Nagy csönd van a faluban most:
	félnek.

De hó alatt, falu fölött
Majdnem tavaszi szelek dudolnak:
Holnap már derülés jöhet
S nem lesz már ilyen csönd holnap, holnap.

Ady Endre verse.

F E L H I V Á S !

A B.L. szerkesztősége "Csendőr a viharban" címmel egy 100-120 oldalas, izlőses kiállítású könyv kiadását tervezi. Ennek a könyvnek hivatása volna, hogy rövid, szorakoztató elbeszéléseken, való történeteken keresztül mindenkivel megismertesse a hazug propaganda által "népellencsnak" bélyegzett magyar csendőr igazi arcát.

A könyv 25-30 rövid elbeszélést tartalmazna. Ezek nem kitalált mesék, nem kiszínezett, propaganda szövegek lennének, hanem a bajtársak, vagy más kívülálló személyek által átélt valóságos élmények, melyek élethűen jellemeznék a magyar csendőr kiváló tulajdonságait, emberségét voltát.

Az elbeszélések tárgya a következő lehetne: A csendőr mint családtag, vőlegény, házastárs, apa, barát, bajtárs. A csendőr szolgálatban. A háborús években. Bánásmódja a hadifoglyokkal. A gettónál. Az orosz fronton. A csendőr a Haza védelmében, az erdélyi harcokban, a Kárpátokban; Budapest védelmében. A csendőr mint a női becsület védelmezője. Mint a köz- és magántulajdon öre. Csendőr hősihalál. A nyugatravonulás. A fegyverletétel. A csendőr hazatérése és fogadtatása. Csendőr az internálótáborban, börtönben, bányamunkán. Igazoló bizottság előtt. A csendőrök üldözése. Szükség Nyugat felé. A csendőr az emigrációban. A nemzet várja a kakastolasokat stb. stb.

Bajtársak! Akinek ilyen, vagy hasonló élményben része volt ne legyen rest, írja le és küldje el a B.L. szerkesztőségéhez minél előbb /Bregenz, Belrupt Str. 16/ Nem baj, ha valakinek nincs kiforrott írói készsége, fontos, hogy a lényegot papírra vesse! Gondoskodtunk arról, hogy a beérkező anyagot az arra hivatottak áttanulmányozzák, szakértelemmel és szeretettel átfésüljék -ha ennek ugyan szüksége mutatkozik- és sajtó alá rendezzék!

Csak a magunk erejére vagyunk utalva minden tekintetben, így a kiadással járó költségeket is magunknak kell viselnünk. Épp ezért a beküldött anyagért fizetni nem tudunk. A könyvet mindenki által könnyen megfizethető áron tervezzük kiadni s, ha abból valami kis jövedelmünk lenne, azt a B.L. céljaira fordítjuk.

Mutassuk meg, hogy e téren is tudunk kiválót alkotni! Keressük elő élményeink, megpróbáltatásaink gazdag tárházából a gyöngyszemeket és juttassuk el mielőbb a fontebb már megadott címre.

RÖVID HIREK.

Vitéz Dobó István vörög urtól, a M. Kir. Csendőrség Felügyelőjének volt helyettesétől bucsuznak ezuton, aki f. évi április hó 8-án Hűfőben, Németországban elhalálozott. Munkás és becsületes élete világít a Hadak útján. Fenekelt hivatástudattól áthatott egész életét fajtájának, Hazájának és bajtársainak szentelte, példaképe volt a vezetésre hivatott jó magyarnak. Isten Velc! Emléke követendő eszményként élni fog bajtársi körünkben.

Huszezer magyar kényszer-ki telepítését rendelték el ujabbab Budapestről a Budapest-Szolnok vasuti fővonal mellett fekvő falvakba. Irtják a magyart az istentelenek. De vajon meddig tűri ezt még a szabad Nyugat?

Sok. 10. -

Ezuton köszönjük és nyugtázzuk az On, . . . hozzájárulását a B.L. -re

BREGENZ városa odig műemlékként kezelt kápolnát ajándékozott a magyarságnak. Ezen kápolnában szintül magyarul szól az ének, a szentbeszédet magyarul tartja a pap. Hálásan megköszönjük a város vezetőségének nemes gesztusát és reméljük, hogy az más helyütt is követőkre talál.

Igy módunk van arra is, hogy mi hazátlan magyarok saját templomunkban emléket állíthattunk hősihalottainknak, amit az ott-hon ma még meg nem tehet. A magyar kápolnában elhelyezendő hősi emlékmű költségeire széleskörű gyűjtés indult.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK: M. I. Baden-Baden! Io példányban küldjük ezen számot címére. Hozzájárulását levélben küldje a szerkesztőségnek. Eddig is küldöttük a B. L.-t, nem tudjuk, hogy miért nem kapta azokat kézhez.

K. S. Cassopolis Michigan! Levelére választ vár ezen B. L. szerkesztője.

S. F. Coraopolis. Márciusi levelét nem vettük kézhez, se a kérdőív, se a lo coupon meg nem érkezett. Apr.-ban küldött 2o coupon beérkezett, amelyeket az a kor közöltek szerint felhasználunk, így a most megadott címre azokat el nem küldhetjük.

G. F. Rushden. 1 drb. coupon értékét kívánsága szcrint lev. lapra utaltuk át.

K. Gy. örm. Franciaország. Kívánsága szcrint készséggel hozzuk a Bajtársak tudomására, hogy az MKGSEK-ből önkéntesen lépett ki és nem politikai tevékenysége miatt.

Bajtársak! Olvasóink! A B. L. csak úgy lesz képes továbbra is megjelenni, ha áldozatkészségüket nem nélkülözi. Mondanivalónak volna elég, amint e számból is megállapíthatják, de a sürűbb és nagyobb terjedelmű megjelenésre nincs pénzünk. Különösen tengerentuli olvasóink áldozatos támogatását kérjük.

M A N Ū S K R I P T - K É Z Í R A T! ADRESSE-CIM: B. L. Szerkesztősége: Bregenz, Belrupt str. 16.

ABSENDER: Ungarische Kamradtschaft, Salzburg, /Folkusházy/Sterneck Str. 9.

D R U C K S A C H E.

An Herrn/Frau

H. Rektor Bela

Salzburg

Fürberg str. 5/a.

